

ב"ה

פרשת תזריע

והובא אל אהרן הכהן
ויקרא יג, ב.

מי נחשב "תלמיד" של אהרן הכהן

אצל אהרן הכהן מצינו שתי קצוות: מחד גיסא – כהן גדול, "ראש לכל הכהנים"^[11], ש"הובדלו מכלל הלויים לעבודת הקרבנות"^[12], נוסף לכך ש"זרע לוי כולו מובדל (מכל ישראל) לעבודת המקדש"^[13], ועד כדי כך, ש"תפארתו וכבודו (של כהן גדול) שיהיה יושב במקדש כל היום"^[14], מובדל ומופרש מכל העם, במצב של שלימות הטהרה והקדושה, - דרגא הכי נעלית שבישראל, האחד והמיוחד (בחינה "אחת"^[15]) שבישראל.

ולאידך גיסא – מצינו שאהרן היה "אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה"^[16], אפילו "בריות בעלמא" (כלשון רבינו הזקן בתניא^[17]) שמעלתם היחידה היא שהם "בריות" של הקב"ה ("אומן שעשאני"^[18]) – דרגא הכי תחתונה שבישראל, היפך בתכלית ממעלת אהרן הכהן.

ויתירה מזה – שהדרך להיות "מתלמידיו של אהרן", היא, על ידי ההנהגה ד"אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה":

הלשון "תלמיד" הוא בקשר ובשייכות ללימוד התורה, ועל דרך זה בנדון דידן, "תלמידיו של אהרן" – בקשר ובשייכות לתורתו של אהרן, שהיא אמיתית מציאותו, בבחינת "אנא נפשית כתבית יהבית"^[19].

ולכאורה, היה מקום לומר שהדרך להיות "תלמידו של אהרן", היא, על ידי לימוד ובקיאות בעניני כהונה גדולה (שבהם עסק אהרן).

- כולל ובמיוחד הלכות עבודת יום הכיפורים... אשר, בהלכות אלו היה זקוק כהן גדול ללימוד מיוחד, כפי ששנינו^[10] "שבעת ימים קודם יום הכיפורים מפרישין כהן גדול . . כל שבעת הימים הוא זורק את הדם ומקטיר את הקטורת וכו' . . וקורין לפניו בסדר היום, ואומרים לו אישי כהן גדול קרא אתה בפוך . . כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה", אף על פי שהיה עובד גם במשך השנה כולה, ולא רק במשמר מיוחד, אלא "כל עת שירצה להקריב מקריב כל מה שירצה"^[11],

ויתירה מזה, שגם כהן גדול שעבד עבודת יום הכיפורים בשנים שלפני זה (כדאיתא בגמרא^[12] אודות כהנים גדולים הכשרים שהאריכו ימים ושימשו בכהונה גדולה ריבוי שנים), הוצרך ללימוד מיוחד זה בכל שנה ושנה

ועל דרך זה לימוד כל שאר עניני כהונה שבסדר קדשים, כולל גם פרטי הענינים דבנין בית המקדש וקודש הקדשים, וכל פרטי ההנהגות בהם, ועד ללימוד באופן דאסוקי שמעתא אליבא דהלכתא^[13], הלכה למעשה.

ואף על פי כן, מדגישה המשנה שהדרך להיות "מתלמידיו של אהרן", היא, - לא ההתעסקות בדיני כהונה גדולה, כי אם, ההתעסקות בקירוב ואחדות בין בני ישראל, "אוהב שלום ורודף שלום". ועד לקירובם של אלו הנמצאים בקצה הכי תחתון, "בריות בעלמא" - "אוהב את הבריות ומקרבן לתורה".

וביחד עם זה, ישנה גם פעולתו והשפעתו של אהרן על אלו שנמצאים בדרגא נעלית - במכלל-שכן וקל-וחומר: אם בנוגע ל"בריות", שאין להם כשרונות מיוחדים וכו', הצליח אהרן לקרבן לתורה, על אחת כמה וכמה שמצליח לפעול ולהוסיף יותר^[14] בכל עניני קדושה, תורה ומצוותיה, אצל אלו שנמצאים בדרגא נעלית, עד לגדול שבגדולים, כולל ובמיוחד - שגם הם (גדולי ישראל) יקיימו ההוראה הוי מתלמידיו של אהרן^[15].
. אוהב את הבריות ומקרבן לתורה".

- [\[1\]](#) רמב"ם הל' כלי המקדש ד, יב.
- [\[2\]](#) שם ה"א.
- [\[3\]](#) שם רפ"ג
- [\[4\]](#) שם פ"ה, ז. – נוסף לכך שיהא ביתו בירושלים ואינו זו משם.
- [\[5\]](#) ראה תוד"ה עד אחת – מנחות יח, א.
- [\[6\]](#) אבות א, יב.
- [\[7\]](#) פרק לב.
- [\[8\]](#) תענית כ, ב.
- [\[9\]](#) שבת קה, א.
- [\[10\]](#) ריש יומא.
- [\[11\]](#) רמב"ם שם הי"ב.
- [\[12\]](#) ראה שם ט, א.
- [\[13\]](#) שם כו, א.
- [\[14\]](#) ובפרט ע"י ראיית עבודתו של כה"ג ביוהכ"פ עד ל"פאראד" שהיו עושים "בצאתו מן הקודש".
- [\[15\]](#) ופשוט, שגדול בישראל אמיתי בודאי רוצה להיות "מתלמידיו של אהרן". ואם לא, ח"ו, לא זו בלבד שאינו בדרגת גדול, אלא אינו אפילו בדרגת בינוני, ויש לחקור לאיזה דרגא של קטן שייך הוא.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולע"נ הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צבייה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה